

● לערכי השבוע - יומן אירועים, מיכה לימור וחבריו, שהגיעו לשפל חדש של פחדנות וחוסר-כישרון ביום השישי שעבר.

● יומן זה כלל: קטע חסרי-משמעות של דן סמכה על המשא-המתן עם לבנון, שבו השתלבו דיבריהבל עם קישקושים, ללא מילה רצינית אחת של חידוש על דיון הנוגע לחייהם של חיילי-צה"ל רבים.

● קטע על מאורעות כפר-שלם, שהיה הדגמה כימעט קלאסית של עיתונות רעה. הכתב, איתן אורן, בעל הכתבה, פשט צירף יחד את דבריה של מישפחת יהושע, שלא ניתנו ברובם להבנה, ואת דבריו של ראש-העירייה, שטען את ההיפך - כל זה ללא שום בדיקה ובחינה. בביליל זה של דיבורים, שבהם לא התקשר כימעט מישפט עם מישפט, לא יכול היה הצופה לקבל מושג כלשהו על האמת לאמיתה. ברוב פחדנותה, לא ניסתה הטלוויזיה אף לערוך את התחקיר השיטחי ביותר של הפרשה, שלא לדבר כלל על מסקנות.

● קטע על אגודות-הכפרים בשטחים הכבושים, שהופק על פי הזמנתו - ואולי על פי סקודתו - של הממשל הצבאי. היה זה תשייר-שירות מבחיל לפלאנגות החדשות המוקפות על-ידי הממשל הצבאי (המינהל האזרחי) בשטחים הכבושים, שכל אדם הגון בישראל ובעולם מואס בהן. גיל סרן, שהופקד על עבודה בזוויה זו, ניסה להגיב פנימה כמה דיבריי הסתייגות, שלא יכלו לחתום על הבושה. הקחילונינגים העלובים, שכירי-החרב והי מגואלים-בדם, יחד עם מושל שמן ומדושן-עונג, הוצגו כ"תנועה עולה".

● הקטע האחרון היה מוקדש לצליינים שלא באו לחבריה-מולד, והסתכם בדרישה המרומזת שלשול מן הכמרים את הוכות להוביל את עדת-מאמיניהם ברחבי הארץ, כדי למסור את המלאכה למוריד-דך צירי גיים. זהו, כמוכן, תרשים להיסולה של התירות הנוצרית. המייצר: יצחק ארגז. תחזית מוגיה-אוויר היתה בסדר.

סל-פרובינציאלי

● להנהלת הטלוויזיה-הישראלית, על יוסי-המישדרים טל-די, שהיה מישדר ההמי שך אחרי מישדרי השירות, ליי-בתרום.

זכות העיתונאי

הסיפור בה"א-הידיעה של הטלוויזיה וקה בפרשת צ'לביה-קרוס ואיומי הרצה המופנים כלפי ראש-עיריית תל-אביב, שלמה (צ'לבי) להט, הוא סיפורו של כתבה-טלוויזיונה לגורביניק, כיממה אחרי הריגתו של שיעון יהושע צילצל לגורביניק מודיע, שסיפר על הטמנת גורביניק והודעה עליו.

גורביניק מיהר למקום ואכן מצא בו איוב-לרצה על ראש-עיריית תל-אביב, ולצידו רמון-די. המישטרה פנתה אל גורביניק ריקשה ממנו למסור לה את שמו של המודיע שמסר לו את ההודעה. בהתאם למסורת העיתונאית, סירב גורביניק למסור למישטרה את מבוקשה. מפקודת-המישטרה ניצרה פניה למנכ"ל רשות-השיי-דור, כדי לשכנע את גורביניק ל-מסור למישטרה את מקורותיו.

ביום הרביעי האחרון, במסיגרת של פורום וחדשות, נערך דיון על נושא זה, שבו לא הגיעו המשתתפים לכדי הסכמה להיענות הי-מישטרה. רוב הנוכחים צידד בי-זכות הכתב ובחובתו שלא לגלות את מקורות-המידע שלו. מלשנת פים בדיון היה ברור שמסירת מידע מסוג זה עשויה לחסל סופית את אמינותה העיתונאית של הטלוויזיה.

חוצפתם של

קברנים

מנכ"ל לפיד קברן ראשי

בתקופת כהונתו של יוסף (סומי) לפיד הפכה הטלוויזיה הישראלית לבית-קברות. בבית-העלמין הזה הוא מכהן כקברן ראשי.

(אמר השבוע איש-הטלוויזיה: בניין הטלוויזיה נראה כיום כמו מחנה גודדי בשבת. כל החבריה הסתלקו הביתה, ורק קומץ של לא-יוצא-חסים נשאר כדי לשמור על המחנה.)

השבוע הגיע טומי לפיד לשיא חדש. יאסר ערפאת, יו"ר אש"ף, הודיע בכלי-התיקשות העולמיים שהוא מוכן להעניק

ראיון בילעדי לטלוויזיה הישראלית. הוא אמר ואת שבוע שבו הצהיר שהוא מוכן להכרה הודית עם מדינת-ישראל, ושבו קרא שוב לישראלים ליוזם ועידת-פיסגה של הוגי-דיעות ישראליים ופולסטיניים לשם חיפוש דרכים לשלום.

אילו שיגרו מנהיגי ברית-המועצות הזר מנה כואת לטלוויזיה האמריקאית. היו כל הרשתות שם מתחרות ביניהן על הזכות לקבל את הראיון. גם בשיא מילהמת ויאט-נאם, לא היתה תחנה אמריקאית מהססת לראיון את הו צ'י-מיין.

זכותו של הציבור הישראלי לדעת מה בפי ראש אש"ף - נציג התנועה שנגדה מנהלת ישראל מזה שנים רבות מילהמת, הממשיכה כימעט מדי יום לדרוש קורבנות חדשים בנפש.

בעת סיפולו בפרשת ביקורו של אורי אבנרי אצל יאסר ערפאת במערב-ביירות, קבע היועץ המישפטי לממשלה שראיון כזה תואם את החוק הישראלי.

מה היתה תגובתו של לפיד להזמנה סומבית זו?

הוא התעלם ממנה.

הטלוויזיה הישראלית לא שידרה כלל את הידיעה על ההזמנה, כשם שלא שידרה, למחרת היום, את הידיעה על קריאת ערפאת לוועידת הוגי-הדיעות.

בנוסף על-אית, התואמת את חוסר-כישרונו לנהל את רשות-השידור, קיבל לפיד על עצמו למעול בחובתו כמנהל של אמצעי-תיקשות במדינה דמוקרטית, ולשלול מן הציבור הישראלי את המידע המוצע, שהוא חיוני לקביעת עתידו.

אחרי הקברן הראשון הודחל, כמוכן, גם הקברן-שני - הקברן - מנהל הטלוויזיה-כיכיכול, טוביה סער, גם הוא מילא פיו מים.

שניהם החליטו שאליבות טיילור חשור בה יותר.

שהאוחו בו שלוט על מנגנון הפקידים וההפקה של רשות-השידור.

המועמד הכימעט-יודאי לקבלת התפקיד מטעם השר המר הוא עתה ראובן רן ברט, המשמש כיום כיו"ר המועצה הקרר-אה בקריית-שמנה. הוא איש-מפד"ל ותיק.

סיפור יומן שני

צופי הטלוויזיה הבחינו ביום הראשון בפניו של השר והכתב הוותיק, דן רבין, שהופיע כעורך וכמגיש מבט שני.

למינוי זה קדם סיפור, שהדיו עדיין מהלכים בפרודורי בניין-הטלוויזיה. היה זה נסיון של מנהל-הטלוויזיה, טוביה סער, למסור את התפקיד לידי עורך מוקד ומבט מוצאי-שבת, יעקב אחימאיר.

תחילה נטה אחימאיר לקבל עליו את התפקיד, אך אחרי שהתברר לו כי התפקיד מסתכם בעיקר בראיית סירטי פנורמה של ביי-בי וסירטי-החדשות של תחנות אמריקאיות, מכיוון שתקציב ההפקה העצמית של מבט שני נתון בתהליך מתמיד של צימצום וקיצוצים - החליט אחימאיר שלא ליטול לידיו את התפקיד.

יחד עם זאת, אין ספק שמינויו של רבין לתפקיד לא יקל את החיים על מנהל הטלוויזיה ומחלקת-החדשות שלה. רבין ילחץ עליהם בכל אמצעי, כדי להגדיל את תקציב הפקת-הסרטים של מבט שני, כדי להשיב מעט עטרה למחלקת-החדשות של הטלוויזיה.

שבועי לעניין

מינויו של הדר"ר ישראל פלג (האיש שבמוצאי יום-הכיבוש הציג את שיעון פרס במילים, גבירותי ורבותי, ראש הי-ממשלה הבא של ישראל!) סיים מאבק עק-שני על מינוי נציג המערך בוועדה-המנהל בערשות-השידור.

מול מועמדותו של פלג עמדה מועמדותו של הכתבה-צבאי לשעבר בטלוויזיה, עמי רם ניר, איש-תיקשות ותיק, בעל ידיעה נרחבת על המתרחש בתחומי בניין-הטלוויזיה. היה בכוחו לתרום הרבה לחברי הי-ועדה-המנהל, החסרים ידע אלמנטרי בי-תיקשות ובטלוויזיה.

עם מינויו של פלג מצטרף לששת חברי הוועדה-המנהל האחרים (פרופ' ראובן ירון - יו"ר, מיכה ינון - סני"ר, ח"כ מאיר לייבושitz, אהובה מרון,

מנהל סער קברנו

אהרון פאפו ונימים אלמוג) החבר השביעי למניין. אולי ימתן את הטרורף שועד-מנהל זה מטריף את עובדי רשות-השידור (רדיו וטלוויזיה).

פסקול

קדקס וחי-אמרו

בכונת סיו"ר הוועדה-המנהל של רשות-השידור, מיכה ינון, להציע את הארכת מהדורת-החדשות של מוצאי-שבת ברבע שעה. המטרה הקרנת כתבות בולטות מי-השבוע - יומן אירועים לציבור שומר-השבת. אם הנהלת הטלוויזיה תתנגד לי-הצעת ינון, יש בכונתו להציע את העברת השבוע - יומן אירועים לשידור ביום הראשון. שמועה עקשנית, שהילכה בין פקדי המינהל של רשות-השידור, טענה שחתול שחור עבב בין המנכ"ל יוסף לפיד ובין יועצו נקדימון (נקדי"ר) נציג דוברת-הרשות אריאלה רבדל, ה-גיבה: "החתול כבר הספיק להלביץ".

העדרה של מגישת-החדשות אורלי יניב מהמסך הקטן, באחרונה, אינו נובע הפעם מהרחה, כפי שהיה בעבר. ינוב מבלה עד לסוף חודש ינואר חופשה בחוץ-לארץ. בחופשה מסוג אחר שרוייה סגן-אלוף (ייצוג) ערנה פאר בביתה ברמת-השרון, פאר ממתינה להחלטה על העתירה לבג"ץ, שהוגשה בידי העובדים הבכירים של בג"ץ.

ההחלטה ניתנת ב-17 בחודש. סיפור, שאינו מרפה ממסדרונות הטלוויזיה, מספר על אחד מבכיריה, שעיקר עניינו מתמקד לאחרונה בנושא אחד בלבד: בטלפון רבי-קווי שיותקן לשרותו הבלעדי. נציג המערך בוועדה-המנהל, ניסים אלמוג, סיפר בתשובה לשאלותיו של המראיין איתן רנציג: "הוועד-המנהל של רשות-השידור הוא לפעמים קירקס ולפעמים תיאטרון... הוא גם מתפקד כגיליוטינה. כל מי ששונה ויוצא-דופן, מי שכביים אותו מתחת לגיליוטינה ועורפים את ראשו...". בתום הגשת המדרת כימעט חצות בצבע, במהלך המישדר טל-די, שהגיש הכתב לענייני תרבות עמוס ארבל, אמר אחד מכתבי מחלקת-החדשות: "צריך להעביר את ארבל מייד לשחור-לבן".